Tek Tranzistorlu Dağılmış Parametreli Kuvvetlendirici Single Stage Distributed Amplifier

Mustafa Sayginer¹, Metin Yazgi¹, Hakan Kuntman¹

¹Elektrik-Elektronik Fakültesi, Elektronik ve Haberleşme Mühendisliği Bölümü İstanbul Teknik Üniversitesi sayginer@itu.edu.tr, yazgim@itu.edu.tr, kuntman@itu.edu.tr

Özet

Bu çalışmada, tek tranzistorlu dağılmış parametreli kuvvetlendiricinin frekansa bağlı kayıplı hatlarla birlikte kullanılarak, yapının güç uygulamalarına yönelik tasarımı üzerinde durulmaktadır. Bunun için kayıplı yapay hat tekniği kullanılarak oluşturulmuş bir tek tranzistorlu dağılmış parametreli güç kuvvetlendiricisi ile kayıpsız hat elemanları ile oluşturulmuş diğer bir yapı benzetim ortamında karşılaştırılmış ve kayıplı hat kullanan yapının özellikle geniş bantlı düzgün kazanç eldesindeki başarımı gösterilmiştir.

Abstract

In this work, a single stage distributed amplifer with using frequency dependent lossy-line is investigated for the power applications. For this purpose, two single stage discrete distributed amplifiers are designed where one is composed of the lossy line while the other one has the lossless one. The two designs are simulated for comparison and the advantage of the single stage distributed amplifier with using the lossy line is shown on the wideband flat gain response.

1. Giriş

Dağılmış parametreli kuvvetlendiricinin (Distributed Amplifier, DA) temel fikri; aktif elemanların giriş ve çıkış kapasitelerini devreye eklenen endüktif elemanlarla birlikte yapay hat oluşturacak şekilde kullanmaktır [1-12]. Bu durumda bant genişliği, oluşturulan yapay hatların kesim frekansı tarafından belirlenir. Böylece bu tür devrelerde çok geniş bantlı (1 dekatın üstünde) başarım mümkün olmaktadır.

Dağılmış parametreli kuvvetlendiriciler literatürde yapı olarak ikiye ayrılırlar: Klasik dağılmış parametreli kuvvetlendirici (Conventional Distributed Amplifier, CDA) [1-5] ve kaskatlanmış tek hücreli dağılmış parametreli kuvvetlendirici (Cascaded Single Stage Distributed Amplifier, CSSDA) [6,7]. Bu iki temel yapının tek tranzistorla gerceklestirilmesi durumunda karsımıza avnı devre yapısı çıkar. Bu yapı tek tranzistorlu dağılmış parametreli kuvvetlendirici (Single Stage Distributed Amplifer, SSDA) olarak isimlendirilebilir. SSDA devresi frekansa bağlı kayıplı hatlarla tasarlandığında daha iyi bir geniş bantlı kazanç başarımı verebilmektedir. Bu durumda ortaya çıkan yeni yapı kayıplı SSDA (Kayıplı SSDA) olarak isimlendirilecektir. Fazladan kayıplı hat kullanılması gürültü başarımı açısından bir dezavantaj olmaktadır. Bundan dolayı

Kayıplı_SSDA devresi bu çalışmada güç kuvvetlendiricisi uygulaması açısından ele alınmıştır. Bu durumda devrenin çıkış katında güç başarımını arttırmak amacıyla bir değişiklik yapılabilir. Devrenin son hali Kayıplı_Güç_SSDA olarak isimlendirilecektir. Bu çalışmada Kayıplı_Güç_SSDA devresinin teorik tasarımı için gerekli temel kazanç bant genişliği bağıntıları verilmekte ve başarımı bir örnek tasarımla karşılaştırmalı olarak gösterilmektedir.

2. SSDA'nın Teorik İncelemesi

Şekil 1'de aktif elamanın FET olması durumu için SSDA'nın genel görünüşü verilmektedir. Giriş işaretinin verildiği hat giriş hattı (aktif eleman FET ise geçit hattı), çıkış işaretinin alındığı hat çıkış hattı (savak hattı) olarak isimlendirilebilir. Girişten verilen işaret giriş hattı boyunca ilerler ve aktif elemanı uyarır. Uyarılan aktif elemanın çıkışında oluşan işaret çıkış hattı üzerinden yüke doğru ilerler. Ters yönde ilerleyen işaret ise çıkış hattının diğer ucundaki sonlandırma direncine ulaşır (sonlandırma direnci kullanılmazsa devrenin S22 başarımı kötüleşir).

Şekil 1: SSDA'nın genel görünüşü

Dağılmış parametreli kuvvetlendiricilerin kazanç-frekans performansının incelenmesi için aktif elemanın küçük işaret modelinin Şekil 2'ye benzer hale indirgenmesi literatürde genel bir kabul görmüştür [5]. Bu model giriş ve çıkış yapay hatlarını oluştururken kullanılacak kapasitelerle birlikte hatların başarımlarını en fazla etkileyen giriş seri direncini (R_i) ve çıkış paralel iletkenliğini (R_{ds}) içermektedir.

DA'larda yapay transmisyon hatları genel olarak alçak geçiren filtre yapısındadır. Bu tip hatların dağılmış karşılığı olan transmisyon hatlarının karakteristik empedansı

$$Z_0 = \sqrt{\frac{L}{C}} \tag{1}$$

Şekil 2: Basitleştirilmiş FET modeli.

bağıntısı ile, yüklenme durumunda kesim frekansı ise

$$f_C = 1 / \pi \sqrt{LC} \tag{2}$$

bağıntısı ile verilir [8]. (2) ifadesi yapay hatlar için de geçerlidir. (1) bağıntısı ise yaklaşık olarak kullanılabilir [8].

$$\begin{array}{c} \mathbf{L}_{2} & \mathbf{L}_{2} & \mathbf{L}_{2} \\ \mathbf{0} & \mathbf{U}_{1} & \mathbf{U}_{2} \\ \mathbf{U}_{1} & \mathbf{U}_{2} & \mathbf{U}_{2} \\ \mathbf{U}_{2} & \mathbf{U}_{2} & \mathbf{U}_{2} & \mathbf{U}_{2} \\ \mathbf{U}_{2} & \mathbf{U}_{2} & \mathbf{U}_{2} & \mathbf{U}_{2} & \mathbf{U}_{2} \\ \mathbf{U}_{2} & \mathbf{U}_{2} & \mathbf{U}_{2} & \mathbf{U}_{2} \\ \mathbf{U}_{2} & \mathbf{U}_{2}$$

Sekil 3: a) T- tipi, b) π *-tipi yapay hat birimi*

Yapay hatlar iki tip yapı gösterirler: T-tipi hatlar ve π -tipi hatlar. Söz konusu hat tipleri Şekil 3'de gösterilmektedir. Frekans f_C 'ye yaklaşırken T-tipi hatların karakteristik empedansı azalmakta, π -tipi hatlarınki ise artmaktadır. Genel olarak DA'nın yapay hatları, girişten ve çıkıştan bakıldığında, T tipi olarak tasarlanmaktadır. Aktif elemanların giriş ve çıkışlarında ise π -tipi davranış oluşur. Çünkü aktif elemanın giriş ve çıkışlarında ise π -tipi davranış gösterir. Aktif elemanın sebep olduğu kayıpları ihmal ettiğimizde hatların karakteristik empedansının Z_0 olarak alındığı durumda, SSDA'nın alçak frekanslardaki kazancı için şu ifade kullanılabilir;

$$A_{0DC} = g_m \left(\frac{Z_o}{2} / / R_{ds} \right) \tag{3}$$

Bant genişliği için ise (2)'de verilen f_C bağıntısından faydalanılarak yaklaşık bir bağıntı verilebilir;

$$f_C \cong 0.75/\pi \sqrt{LC_{gs}} \tag{4}$$

Tranzistor giriş ve çıkışlarında oluşan yapay hat davranışının π -tipi olduğu yukarıda belirtilmişti. π -tipi yapay hatların karakteristik empedansı frekans ile artar. Dolayısıyla tranzistor girişlerinden çıkışlarına olan gerilim kazancı da frekansla artacaktır. Bu durum geniş bantlı başarım açısından bir dezavantajdır. Bir diğer problem ise; girişte tek yapay hat biriminin kullanılması dolayısıyla yüksek frekanslara doğru gidildikçe yapay hat karakterisitik empedansının değişmesi ve S₁₁ başarımının yeterli düzeyde elde edilmesinin zorlaşmasıdır. Yukarıda belirtilmiş olan iki önemli dezavantajın çözümü için frekansa bağlı kayıplı yapay hat yaklaşımı kullanılabilir [9].

Şekil 5: Kayıplı hat kullanan tek tranzistorlu dağılmış parametreli kuvvetlendirici (Kayıplı SSDA)

2.1. Kayıplı Yapay Hat Tekniğini Kullanan Tek Tranzistorlu Dağılmış Parametreli Kuvvetlendirici (Lossy Single Stage Distributed Amplifier, Kayıplı_SSDA)

Şekil 5'te frekansa bağlı kayıplı hat (bir adet kayıplı T-tipi hat) kullanan tek tranzistorlu dağılmış parametreli kuvvetlendirici (Kayıplı_SSDA) devresi gösterilmektedir. Bu devrede de DC kazanç (3) bağıntısı ile verilebilir. Zira kayıp yüksek frekans bölgesinde etkin olacaktır. Devrede fazladan kayıp sebebi ile ulaşılabilecek maksimum üst bant sınırı bir miktar azalacaktır. Ancak kayıplı yapının eklenmesi düzgün bir kazanç-bant genişliği başarımının temin edilmesini mümkün kılmaktadır. Kayıplı_SSDA devresine eklenen Tbirimdeki kapasite ve direncin değeri tasarımın birinci adımında şu bağıntılarla bulunabilir;

$$C \cong C_{gs}$$
 (5)

$$R \cong R_i \tag{6}$$

R ve C değerleri bu şekilde belirlenince diğer hat elemanı L'nin değeri (giriş hattının karekteristik empedansının yaklaşık 50Ω olması için)

$$L = 2500xC = 2500xC_{gs}$$
(7)

bağıntısı ile elde edilebilir. Çıkıştaki L^\prime 'nün değeri C_{ds} 'nin değerine bağlı olarak aynı bağıntı ile bulunur;

$$L' = 2500 x C_{ds} \tag{8}$$

Açıktır ki giriş hattına eklenen kayıplı hatlar sebebi ile SSDA devresinin gürültü performansı olumsuz yönde etkilenebilir. Dolayısıyla Kayıplı-SSDA devresinin özellikle güç kuvvetlendiricisi uygulamaları için uygun olacağını söyleyebiliriz. Bu amaçla Kayıplı_SSDA devresini incelediğimizde çıkış hattında iyi bir S_{22} başarımı için kullanılan Z_{td} sonlandırma empedansının kullanılmamasının daha doğru olacağı görülür. Zira bu şekilde maksimum çıkış gücü seviyesi ve verim artacaktır [9,10,11].

Şekil 6: Güç kuvvetlendiricisi olarak modifiye edilmiş Kayıplı_SSDA (Kayıplı_Güç_SSDA).

Şekil 6'da güç kuvvetlendiricisi olarak modifiye edilmiş Kayıplı_SSDA (Kayıplı_Güç_SSDA) devresi gösterilmektedir. Bu devre için DC kazanç bağıntısı (3) nolu bağıntıdan

$$A_{0DC} = g_m \left(Z_O //R_{ds} \right) \tag{9}$$

olarak elde edilir. Çıkış hattında sonlandırma direncinin kullanılmaması S_{22} performansını kötüleştirir ama şayet yük 50 Ω 'a yeterince yakın değerde olursa bu bir problem olmayacaktır. Diğer taraftan hem güç kazancı, hem çıkış gücü seviyesi hem de verim (Power added efficiency, PAE) artacaktır. Bu büyüklükler bir güç kuvvetlendiricisi için çok önemlidir. Şekil 6'da verilen Kayıplı_Güç_SSDA devresindeki L[#] endüktansı trazistorun çıkış parazitik kapasitesi C_{ds} ile yarım π -tipi hat davranışı verir [8]. L[#]'nün değeri tranzistorun optimum yük değerinin Zopt olması durumunda

$$L'' = Z_{opt}^2 x C_{ds} \tag{10}$$

bağıntısı ile belirlenebilir (Z_{opt} büyüklüğü tranzistorun maksimum akım ve gerilim dalgalanmalarından elde edilir). Bu bağıntı tasarımın birinci adımı için iyi bir tercih olacaktır. Z_{opt} değeri 50Q'dan farklı ise çıkış katında empedans uydurucu veya mikrodalga transformatörü kullanmak güç başarımını arttırabilir. Bu bölümde verilen bağıntılar tasarımın 1. adımında kullanılabilecek niteliktedir. Asıl tasarım aşamasında optimizasyon yapmak devrenin genel başarımı üzerinde çok önemli iyileştirmeler sağlayabilmektedir.

2.2. Bir Kayıplı Güç SSDA Devresi Tasarımı ve Performansının Simülasyonlarla İncelenmesi

Bu bölümde yukarıda verilen temel bilgiler kullanılarak bir Kayıplı Güç SSDA devresi tasarlanacak ve başarımı Güç_SSDA devresi ile karşılaştırılacaktır. Bu amaçla NEC firmasının NE3210S01 kodlu tranzistoru seçilmiştir [13]. Tasarım ve simülasyon aşamalarında tranzistorun TOM nonlineer modeli kullanılmıştır [14,15]. Tranzistorun incelenmesi sonucunda çalışma noktası için V_{DS}=2V ve I_{DS}=20mA değerlerinin seçilmesinin güç performansı açısından iyi bir tercih olacağı görülmüştür. Seçilen çalışma noktasında V_{DS} geriliminin maksimum dalgalılığı ±1V, I_{DS} akımının maksimum dalgalılığı ise ±20mA'dir. Bu bilgiler (10 nolu bağıntının kullanılabilmesi için gerekli olan) Zopt değerinin 50 Ω olduğunu göstermektedir. Tranzistorun giriş ve çıkış kapasitelerinin incelenmesi sonrasında C_{gs} kapasitesi için 0.35pF, C_{ds} kapasitesi için ise 0.17pF değerleri elde edilmiştir. Bu değerler (4) ve (7) nolu bağıntılarla birlikte kullanılırsa bant genişliği için 13.6GHz'lik bir değer elde edilir. Diğer taraftan tranzistorun giriş empedansının yaklaşık 11GHz'den sonra kapasitif davranıştan endüktif davranışa geçtiği görülmüştür. Bu durumda 11GHz'den sonra SSDA devrelerindeki yapay hatların ortadan kalkacağı dolayısıyla bant genişliğinin de 11GHz civarında kalacağı söylenebilir. Diğer taraftan g_m'nin alçak frekanslardaki değerinin ise yaklaşık 70mS olduğu görülmüştür. Bu durumda Kayıplı_Güç_SSDA'nın DC kazancı (9) nolu bağıntıdan faydalanarak $Z_0=Z_{opt}=50\Omega$ için yaklaşık $S_{21}=11dB$ olarak elde edilir.

Şekil 7: NE3210S01 tranzistoru kullanan Kayıplı_Güç_SSDA devresinin şematik gösterilimi.

Şekil 7'de tasarlanmış Kayıplı_Güç_SSDA devresinin şematik gösterilimi verilmektedir. Bu devrenin girişinde (optimizasyon sonucunda) biri kayıplı diğeri kayıpsız fazladan iki adet T-tipi yapay hat birimi kullanılmıştır. Kayıplı hat birimi R, C₁, L_{g1} ve L_{g2}/2'den, kayıpsız hat birimi ise C₂, L_{g2}/2 ve L_{g3}/2'den oluşmaktadır. Tranzistor girişindeki T yapay hat birimi L_{g3}/2 ve L_{g4}'ten oluşmaktadır. Z_{tg} giriş hattının sonlandırma

empedansıdır. L_{d} endüktansı çıkışta C_{ds} kapasitesi ile birlikte Z_{opt} elde etmek amacıyla kullanılmıştır. L_v isimli hatlar ayrık elemanların serim sırasında yerleştirilebilmeleri için kullanılmıştır. Tranzistor giriş ve çıkışında bulunan L_i isimli hatlar DA uygulamalarında genel başarımı iyileştirmek amacıyla sıkça kullanan hatlarla aynı amaçla kullanılmışlardır. L_{50} isimli hatlar 50 Ω karakteristik empedans değerine sahip hatlardır (giriş ve çıkış portları 50Ω olarak tasarlandığından bu hatlar devrenin performansını değiştirmezler). C_{DC} ve C_{ac} elemanları geniş bantlı davranış elde etmek amacıyla birden daha çok ayrık kondansatörden oluşan ve DC olarak açık devre ac olarak ise geniş bantlı kısa devre davranış veren yapılardır. L_{Bg} ve L_{Bd} endüktansları DC kutuplamada boğucu bobin amacıyla kullanılmışlardır. Şematikte ayrıca taban malzemesini, 90° dik eleman yerleşmelerini ve hat genişliklerinin süreksizliğini modelleyen isimlendirilmemiş elemanlar bulunmaktadır. Şekil 7'de verilen devrenin genel başarımını karşılaştırmak amacıyla bir başka devre daha (Güç SSDA) tasarlanmıştır. Bu devrede fazladan yapay hat parçaları kullanılmakta ama bu hatlarda kayıp elemanı içerilmemektedir. Şekil 7'de verilen şematik gösterilim (R direnci ve yerleştirme amacıyla kullanılan $L_{yl}\xspace$ hat elamanı hariç) karşılaştırma amacıyla kullanılan devre için geçerlidir. Tablo 1'de Kayıplı_Güç_SSDA ve Güç_SSDA devrelerinin eleman değerleri verilmektedir. Tablodan görüldüğü gibi Güç_SSDA devresi için R (ve dolayısıyla Lyı) elemanı kullanılmamaktadır.

Tablo 1: Kayıplı_Güç_SSDA ve Güç_SSDA devrelerinde kullanılan eleman değerleri

	Ŭ	1
	Kayıplı_Güç_SSDA	Güç_SSDA
Taban	ε _r =2.17 H=0).793mm
L _{gl} (mm)	W=2.4 L=1.0	W=2.8 L=8.0
L _{g2} (mm)	W=1.4 L=1.9	W=1.1 L=1.2
L _{g3} (mm)	W=1.7 L=1.2	W=1.4 L=1.0
Lg4(mm)	W=1.0 L=2.3	W=1.0 L=0.5
C1	0.6pF	0.1pF
R	235Ω	-
C ₂	0.2pF	0.3pF
Z _{tg}	65Ω	53
L _d	0.35nH	0.35nH
L _{i1} (mm)	W=1.1 L=0.1	W=0.9 L=2.9
L _{i2} (mm)	W=1.0 L=0.4	W=1.0 L=0.4
L _{yl} (mm)	W=1.0 L=1.0	-
$L_{y2}(mm)$	W=2.9 L=0.6	W=2.4 L=1.4
Ly3(mm)	W=1.9 L=0.5	W=1.0 L=0.5
Ly4(mm)	W=2.0 L=0.1	W=1.5 L=0.1
L _{y5} (mm)	W=2.0 L=0.1	W=0.5 L=0.2
$L_{y6}(mm)$	W=1.1 L=0.1	W=2.0 L=0.1
$L_{y7}(mm)$	W=0.5 L=0.1	W=0.5 L=0.1
Ly8(mm)	W=0.5 L=0.1	W=0.5 L=0.1
$L_{y9}(mm)$	W=0.2 L=0.2	W=0.2 L=0.2
L _{y10} (mm)	W=1.0 L=0.2	W=1.0 L=0.2
L _{Bg}	20nH	20nH
L _{Bd}	20nH	20nH

Şekil 8'de NE3210S01 tranzistoru kullanılarak tasarlanmış ve optimize edilmiş Kayıplı_Güç_SSDA ve Güç_SSDA devrelerinin S₂₁ başarımları verilmektedir. Bu şekil yukarıda tranzistor üzerinden yapılan incelemede elde edilen bant genişliği (11GHz) ve kazanç (11dB) değerlerini yaklaşık olarak doğrulamaktadır. Ayrıca Kayıplı_Güç_SSDA devresinin geniş bantlı düzgün kazanç başarımı açısından frekansa bağlı kayıplı hat kullanmayan Güç_SSDA devresine göre daha iyi bir başarım verdiğini göstermektedir. Özellikle 1dB bant genişliği açısından her iki devre karşılaştırılırsa Kayıplı_Güç_SSDA devresi yaklaşık olarak 3.5GHz ile 11.5 GHz arasında olmak üzere 8GHz'lik bant genişliği verirken Güç_SSDA devresi yaklaşık olarak 5.7GHz ile 10.5GHz arasında olmak üzere 4.8 GHz lik bant genişliği vermektedir. Diğer taraftan kuvvetlendiricilerin 3dB bant genişlikleri 11.5GHz ve 8GHz olarak elde edilmiştir.

Şekil 8: Kayıplı_Güç_SSDA ve Güç_SSDA devrelerinin kazanç başarımları.

Şekil 8'deki S_{21} başarımlarında her iki devre için alçak frekanslarda görülen azalma kutuplama amacıyla kullanılmış olan endüktanslardan kaynaklanmaktadır. Her iki devrede S_{21} dışındaki başarımlar için genel olarak ciddi bir fark beklenmemektedir. Buna rağmen aşağıda önemli olan başarımların karşılaştırılması verilecektir.

Şekil 9: Kayıplı_Güç_SSDA ve Güç_SSDA devrelerinin giriş eşleştirme başarımları

Şekil 10: Kayıplı_Güç_SSDA ve Güç_SSDA devrelerinin kararlılık faktörü başarımları.

Şekil 11: Kayıplı_Güç_SSDA ve Güç_SSDA devrelerinin grup geçikmesi başarımları.

Şekil 9'da Kayıplı_Güç_SSDA ve Güç_SSDA devrelerinin S11 başarımları verilmektedir. Bu şekilden görüldüğü gibi her iki kuvvetlendiricinin giriş eşleştirme başarımları geniş bantlı uygulama açısından kazanç bandı içinde yeterli düzeydedir (S11<-10dB). Şekil 10'da Kayıplı Güç SSDA ve Güç SSDA devrelerinin kararlılık faktörü (K) başarımları verilmektedir. Bu şekilden görüldüğü gibi her iki kuvvetlendirici için K bütün frekans bölgelerinde 1'den büyüktür. Dolayısıyla kararlılık açısından herhangi bir problem gözükmemektedir. Diğer taraftan kayıp elemanı olarak R'yi kullanan Kayıplı_Güç_SSDA devresinin kararlılık acısından Güç SSDA devresine göre genel olarak daha avantajlı olduğu açıktır. Şekil 11'de ise Kayıplı Güç SSDA ve Güç SSDA devrelerinin grup geçikmesi (GD) başarımları verilmektedir. Bu şekilden görüldüğü gibi GD'nin bant içindeki değişimi her iki devre için makul düzeydedir.

Yukarıda Kayıplı_Güç_SSDA ve Güç_SSDA devrelerinin önemli küçük işaret başarımları verilmiştir. Geniş bantlı düzgün S_{21} başarımı açısından Kayıplı_Güç_SSDA devresinin avantajı net olarak görülmektedir. Aynı zamanda S_{11} açısından da yüksek frekanslarda daha iyi bir başarım gözlenmektedir. Elde edilen sonuçlar teorik olarak verilmiş analizleri desteklemektedir. Diğer önemli bir konu frekansa bağlı kayıplı hatların güç (büyük işaret) başarımı üzerindeki etkileridir.

Bu çalışmada Kayıplı Güç SSDA ve Güç SSDA devrelerinin 1dB bastıma noktasındaki çıkış gücü ve verim (Power added efficiency) değişimleri de incelenmiştir. Şekil 12'de 3GHz, 7GHz ve 11GHz'de elde edilmiş olan çıkış gücü-giriş gücü değişimleri verilmektedir. 1dBm bastırma noktasındaki çıkış gücü seviyeleri Şekil 12a ve 12b'den kolayca elde edilebilir. Şekil 12 a ve b bize göstermektedir ki kayıplı hat kullanılması 1dB bastırma noktasındaki güç seviyeleri açısından bir farklılık getirmemektedir. Şekil 12'den elde edi1en bir diğer sonuç 1dB bastırma noktasındaki çıkış gücü seviyesinin her iki yapıda da frekans ile azalmasıdır. Bunun en önemli sebebi C_{gs} kapasitesinin nonlineerliğinin devre üzerinde frekansla artan bir etkisinin olmasıdır. Ayrıca tranzistorun çıkış direnci frekans arttıkca azalmakta ve 11GHz'de 60Q'a kadar düşmektedir (tranzistorun çıkış direncinin büyük işaret açısından da kabaca aynı şekilde değişeceğini söylemek mümkündür). Sonuç olarak, bandın alt frekans bölgesi ile üst frekans bölgesi arasında 1dB bastırma noktasındaki çıkış gücü

Şekil 12: a) Kayıplı_Güç_SSDA ve b) Güç_SSDA devrelerinin farklı frekanslarda giriş gücüyle değişimi

Şekil 13: Kayıplı_Güç_SSDA ve Güç_SSDA devrelerinin verim başarımlarının frekans ile değişimi.

Şekil 13'te Kayıplı_Güç_SSDA ve Güç_SSDA devrelerinin verim başarımlarının frekans ile değişimi verilmektedir. Şekilden görüldüğü gibi her iki devre yaklaşık olarak aynı verim başarımını temin etmektedir.

3. Sonuçlar

Bu çalışmada tek tranzistorlu dağılmış parametreli kuvvetlendirici incelenmiş ve girişinde frekansa bağlı kayıplı hat kullanılmasının geniş bantlı düzgün kazanç başarımını iyileştirdiği gösterilmiştir. Karşılaştırma amacıyla frekansa bağlı kayıplı hat kullanmayan (Güç_SSDA) ve kullanan (Kayıplı_Güç_SSDA) iki devre incelenmiş ve kayıplı hat kullanan devrede 1dB bant genişliği %65 ve 3dB bant genişliği ise %44 daha fazla olarak elde edilmiştir. Diğer taraftan frakansa bağlı kayıplı hat kullanılmasının devrenin güç başarımı üzerinde herhangi bir etkisi olmamıştır.

Bu çalışma Türkiye Bilimsel ve Teknolojik Araştırma Kurumu (TÜBİTAK) tarafından desteklenmektedir.

4. Kaynaklar

- W. S. Percival, "Thermionic valve circuits", *British Patent*, pp. 460-562, Jan. 25, 1937.
- [2] E. L. Ginzton, W. R. Hewlett, J. H. Jasberg and J. D. Noe, "Distributed Amplification", *Proc. IRE*, vol. 36, pp. 956-969, Aug. 1948
- [3] Chen, W. K. "The insertion of an Extra Section into the Networks of a Distributed Amplifier", *IEEE Trans. Circuit Theory*, vol.CT-15, pp.152-156, June 1968.
- [4] Ayash, Y., Vorhaus, J. L., Mozzi, R. and Reynolds, L. "Monolithic GaAs travelling-Wave Amplifier" *Electronics Letters*. Vol. 17, No. 12, pp. 413-414, June 1981.
- [5] Beyer, J. B., Prasad, S. N., Becker, R. C., Nordman, J. E. and Hohenwarter, G. K. "MESFET Distributed Amplifier Design Guidelines" *IEEE Transactions on Microwave Theory and Techniques*, Vol. MTT-32, No. 3, pp. 268-284, March 1984.
- [6] Virdee, A. S. ve Virdee, B. S. "Experimental Performance of Ultra Broadband Amplifier Design Concept Employing Cascaded Reactively Terminated Single-Stage Distributed Amplifier Configuration" *Electronics Letters*, Vol. 36, No. 18, pp. 1554-1555, August 2000
- [7] Banyamin, B. Y. ve Berwick, M. "Analysis of the performance of Four-Cascaded Single-Stage Distributed Amplifiers" *IEEE Transcations on Microwave Theory and Techniques*, Vol. 48, No. 12, pp. 2657-2663, December 2000
- [8] Wong, T. T. Y. "Fundamentals of Distributed Amplifiers", *Artech House*, Boston, 1993.
- [9] Virdee, B. S., Yazgi, M. ve Virdee, A. "Cascaded Single-Stage Amplifier With Improved Gain-Frequency Performance Using Frequency-Dependent Lossy Artificial Lines", *Proceedings of the 2nd European Microwave Integrated Circuits* Conference (EUMIC'07), pp. 184-186, Munich-Germany, October 2007.
- [10] Shapiro, E. S., Xu, J., Nagra, A. S., Williams, F. Jr., Mishra, U. K., ve York, R. A. "A high-efficiency travelingwave power amplifier topology using improved Powercombining techniques". *IEEE microwave and guided wave letters*, vol. 8, no. 3, pp.133-135; March 1998.
- [11] Krishnamurthy, K. Long, S. I., Rodwell, J. W. "Cascodedelay-matched distributed amplifiers for efficient broadband microwave power amplification", *IEEE MTT-S International Microwave Symposium Digest*, Vol. 2 of 4, Anaheim, CA, pp. 819-822, June 1999
- [12] Yazgi, M. ve Toker, A. "Dağılmış Parametreli Kuvvetlendiricinin Nonlineer Davranışının Volterra Serileri Yardımıyla İncelenmesi" *Elektrik-Elektronik Mühendisliği Ulusal Kongresi*, ELECE'2000, Bursa, Kasım 2000
- [13] NEC/ NE3210S01 Data Sheet, http://www.datasheetcatalog.org/datasheet/nec/NE3210S01.p df
- [14] Converting GaAs FET Models For Different Nonlinear Simulators, Application Note, California Eastern Laboratories, <u>http://www.cel.com/pdf/appnotes/an1023.pdf</u>
- [15] NE3210S01 Nonlinear Model, California Eastern Laboratories, <u>http://ee.sharif.edu/~banai/3210s01.pdf</u>